

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om stats-tilskud m. v. til zoologiske haver.

(Lovforslag nr. L 121. Fremsat 24/11 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Albertsen (S):

Det lovforslag, som ministeren for kulturelle anliggender her har forelagt folketinget, svarer helt til de krav, som ministeren har været stillet over for fra finansudvalgets side, idet det jo gennem en længere periode, 3-4 år, har ydet årlige bevillinger via finansloven. Denne ordning er i sig selv uholdbar og har foranlediget finansudvalget til at stille krav om, at et udvalg skulle analysere hele problematikken via en betænkning og i givet fald komme med et lovforslag, som kunne sikre en mere stabil status for de haver, vi her taler om.

Grundlaget for lovgivningen er derfor den betænkning og det betækningsudkast, som vi har haft lejlighed til at studere. Jeg synes, der er grund til at takke de mennesker, der har præsteret denne indsats. Det forekommer mig at være en lille, læseværdig bog, som forsyner én med megen viden og giver anledning til megen glæde ved at få det positive frem, som der her er tale om.

De 8 betingelser, som er opstillet i ministerens forslag, for at haven kan komme ind under loven, forekommer meget realistiske og dækkende, og jeg synes, de er rimelige og rigtige.

Forslaget går som bekendt ud på, at man skal kunne yde bevillinger på 20 pct. af lønudgiften for de respektive haver, og det drejer sig jo ikke alene om Zoologisk Have i København, men også om Zoologisk Have i Ålborg. Når man ved, at 85 pct. af havernes udgifter er lønudgifter, så er sammenstillingen af disse to procenter rimelig og rigtig.

Man kunne måske også have tænkt sig tilskud på anden vis. Jeg har forstået på enkelte zoologiske haver, at de måske snarere kunne

tænke sig at se det sat i relation til antallet af dyr eller til foderudgifter eller andre ting, men jeg synes, at det, der ligger her på bordet, er tilfredsstillende, navnlig når der også er tale om en begrænsning. Vi må selvfølgelig også kigge på de økonomiske problemer, der rejser sig, ikke mindst på baggrund af vores generelt dårlige økonomiske situation, men denne ramme er jo på 2 mill. kr., og derfor synes jeg, at det er et beløb, som vel nok skulle kunne kaperes, selv i en sparetid.

Ud over dette årlige tilskud vil der være adgang til for ministeren at give rente- og afdragsfrie lån til de haver, det drejer sig om, og det er som sagt stadig væk kun Ålborgs og Københavns zoologiske haver, der er inde i billedet. Jeg ved meget vel, at der både er Safari-parken på Lolland og Løveparken i Givskud ved Vejle, og der er også den zoologiske have i Odense. Men ingen af disse tre institutioner har vedtægter og har for nærværende ønsket at komme ind under loven, og derfor bygger lovforslaget altså som sagt på førnævnte begrænsning.

Jeg tror, det er særdeles vigtigt, at også den anden del af lovforslaget, nemlig spørgsmålet om lånene, er med i billedet, for det er simpelt hen forudsætningen for, at disse haver kan leve op til de krav, de naturligt må honorere for at kunne være rammen om dyrenes trivsel, og dermed også give muligheder for de mange oplevelser, som et besøg i en zoologisk have under alle omstændigheder er for dem, der kommer dér. Zoo i København har jo indtil de seneste år haft et vældigt godt ry ude omkring i verden. Dette ry er faktisk i en vis fare, hvis man ikke får midler til at kunne udbygge det og leve op til de krav, som publikum og som dyrene har, og som medarbejderne har.

Ud over det er der tale om et lille rådighedsbeløb, som ministeren kan yde til ganske specielle opgaver, og det synes jeg er en udmærket ventil, når man tager den udvikling i betragtning, der faktisk finder sted på dette felt, både hvad det pædagogiske og hvad andre ting angår.

Jeg er ikke i tvivl om, at enhver, der har den mindste smule interesse for begrebet zoologiske haver, med rædsel vil se i møde, at disse haver ikke længere skulle eksistere. Jeg tror nok, at hvis dette lovforslag ikke bliver vedtaget, så må man imødesee, at Zoologisk Have i København lukker, det vil sige en stor arbejdsplads, hvor over 100 mennesker er beskæftiget.